



Ο Μώρις Μαγρίζος γεννήθηκε το 1949 στην πόλη της Λάρισας από Έλληνες Εβραίους γονείς. Είναι ο πρωτότοκος γιος μιας μικροαστικής οικογένειας, που ασχολούνταν με την κατασκευή επίπλων και διατηρούσαν ένα μικρό εμπορικό κατάστημα στο κέντρο της πόλης.

Έζησε τα πρώτα παιδικά του χρόνια στη γειτονιά των Έξι Δρόμων. Όντας ακόμα έφηβος και παράλληλα με τη φοίτησή του στο σχολείο, βοηθά τον πατέρα του στην οικογενειακή τους επιχείρηση.

Στην ηλικία των 21 χρόνων και έχοντας εκπληρώσει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις, παντρεύεται τη σύντροφο της ζωής του, Ρόζα. Παρά τις αντίξοες οικονομικές συνθήκες της εποχής, μαζί αποφασίζουν να ρισκάρουν ανοίγοντας ένα κατάστημα με έπιπλα.

Στηριζόμενος στη σκληρή εργασία και μένοντας πιστός στην πεποίθηση της ατομικής ευθύνης του κάθε ανθρώπου για την επίτευξή των στόχων του, καταφέρνει να γίνει γνωστός στον τομέα του.

Η κυριότερη όμως χρονολογική τομή ως προς την επαγγελματική του εξέλιξη, θα έρθει λίγο αργότερα, στην ηλικία των 40. Το έτος 1988, λοιπόν, προχωρά στο άνοιγμα του εκθεσιακού χώρου «Επιπλοδομή», ενός πολυώροφου ιδιόκτητου κτιρίου. Με σπουδαίες συνεργασίες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, συνεχίζει έως και σήμερα να αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις επίπλου της χώρας. Σήμερα, βέβαια, έχει περάσει στην επόμενη γενιά, αφού πλέον τη διευθύνουν η κόρη του, Τζουλιάνα και ο γιός του, Νίνο.

Σε ότι αφορά την εθελοντική του δράση, ο Μώρις Μαγρίζος επιτέλεσε, για πολλά χρόνια, μέλος του Δ.Σ. της Ισραηλιτικής Κοινότητας Λάρισας και εξελέγη πρόεδρός της το 2002, θέση που κατέχει μέχρι και σήμερα. Ταυτόχρονα διατελεί Αντιπρόεδρος του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος και είναι μέλος των διαχειριστικών επιτροπών των εν αδρανεία Κοινοτήτων Χανίων, Καβάλας και Ρόδου.

Το μήνυμά του για την καινούρια χρονιά, συνοψίζεται στα εξής: «Οι καιροί είναι επικίνδυνοι. Οι έχθρες, δυστυχώς, ελλοχεύουν εκεί που δεν το περιμένει κανείς. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν τα ρεύματα του αντισημιτισμού, του ρατσισμού και του ακραίου εθνικισμού, που ανδρώνεται σε όλη την υφήλιο. Δείγμα

ημιμάθειας, απαιδευσίας και νωθρότητας των συνειδήσεων».

Δεδομένου ότι είναι φύση αισιόδοξος και οραματιστής θετικών εξελίξεων, θέλει να πιστεύει ότι ο κόσμος θα συνεχίσει να αγωνίζεται διατηρώντας τις ανθρωπιστικές του αξίες και συνειδητοποιώντας την αναγκαιότητα της συναδέλφωσης προς το κοινό όφελος.

ΠΗΓΗ: ιστοσελίδα larissanet.gr, **9.1.2019**